

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil først og fremmest sige til hr. Kamal Qureshi, at den venlige opfordring bliver der jo lejlighed til at få afprøvet til efteråret. Vi er jo ikke færdige med lovgivningen, og jeg har forstået, at hr. Kamal Qureshi og jeg har nogle fælles holdninger til integration, som jeg vil se frem til at dyrke.

Der er nogle, der skælder andre ud for at være hyklere. Det må de jo så gøre. De, der har taget ordet heroppe og brugt den slags ord, har ikke været hos mig for at høre, om der var noget, vi skulle prøve at blive enige om. Det vil jeg naturligvis ikke kalde hykleri. Jeg vil bare konstatere, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil da bare gå videre med listen, som jeg er blevet bedt om, over danske statsborgere, som gerne vil have lov til at bosætte sig i deres land, men som ikke vil få lov. Jeg fik ikke svar tidligere, så jeg vil spørge om en ny. Der er mange her, listen er lang.

Vi har en Martha Skytte, dansk statsborger, som har været så dum, at hun har forelsket sig i en fyr fra Ghana. Sådan er det jo en gang imellem, så kan man ikke rigtig gøre for, at kærligheden dukker op. Hun kan ikke få lov til at bosætte sig i sit eget land.

Hvad vil regeringen gøre ved, at vi har danske statsborgere, som bør have ret til at bosætte sig i deres land, men som ifølge regeringens lovforslag har været så uheldige at forelske sig i mennesker, som ikke befinder sig inden for de nationale grænser, og som derfor ikke kan få lov til at bosætte sig i det danske samfund?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er jeg lidt ked af, at de borgerlige partier fuldstændig undlod at deltage i debatten om ændringsforslagene. Normalt er det sådan, at der bliver stillet nogle ændringsforslag, og så argumenterer man for eller imod, men man undlod at argumentere imod, man stemte bare imod. Så jeg ved sådan set ikke helt præcis, hvad der er årsagen til, at f.eks. Venstre har den opfattelse, at folk, som har et klokkeklart asylkrav og særlige forbindelser til Danmark, nu ikke længere kan søge om at opnå asyl via en dansk ambassade.

Jeg vil så godt spørge til, hvordan loven ser ud nu. Mener fru Birthe Rønn Hornbech ikke, det er en uskik, at vi i dansk lovgivning forlanger noget af andre lande, som vi ikke selv er villige til at opfylde? Det vil sige, at vi forlanger, at andre skal tage imod flygtninge med særlig tilknytning til deres land, og vi vil afvise dem fra Danmark, der har et asylbehov, hvorimod vi ikke selv vil opfylde den samme betingelse. Synes fru Birthe Rønn Hornbech ikke, at det ikke hænger særlig godt sammen?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech hæfter sig ved, at der ligesom ikke er nogen, der har været hos hende og spurgt, om man ikke kunne snakke om nogle ting.

Jeg har haft et udmærket forhold til integrationsministeren i forhold til det her lovforslag. Vi har sådan set været enige om, at vi var så uenige, at der ikke kunne bygges bro. Og vi var så uenige, fordi udgangspunktet for regeringen, for Venstre og De Konservative hele tiden har været det kasseeftersyn, som V og K fremlagde før valget, og som vi var lodret imod på det tidspunkt. Derfor har der været en ganske afklaret uenighed mellem Kristeligt Folkeparti og regeringen på det her punkt.

Det, jeg synes er problemet, og som faktisk er voldsomt irriterende, er, at man på en og samme tid fastholder, at man bare vil gennemføre sin politik, og så klandrer man oppositionen i Folketinget for, at den ikke vil samarbejde, at den ikke fremkommer med sine ønsker. Det hænger altså ikke sammen. Debatten bliver ganske præget af irritation og frustration, når vi på én og samme tid skal beskyldes for, at vi ikke vil lægge stemmer til det, der nu en gang er regeringens politik, og det, at regeringen i øvrigt sådan set ikke er til sinds at ændre på den politik, som den fremlagde før valget.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg hørte hr. Kamal Qureshi i sit første indlæg efterlyse, om han kunne få – det synes jeg jeg kunne høre – samme fortrinsret som specielt præsterne, hr. Søren Krarup og hr. Jesper Langballe, har fået. Og der svarede jeg, synes jeg, meget imødekommende, og så får jeg det svar, som jeg godt kender, når man er imødekommende over for en mand: Jamen så går jeg videre, sagde